उपजानूपकर्णोपनीवेष्ठक्। (४०/१४१५)

उपजान्वादिभ्यः शब्देभ्यः सप्तमीसमर्थेभ्यः प्रायभव इत्येतस्मिन् विषये ठक् प्रत्ययो भवति। अणोऽपवादः। औपजानुकः। औपकर्णिकः। औपनीविकः॥

सम्भूते। (४१/१४१६)

तत्र [1]इत्येव। सप्तमीसमर्थाद् [2]ङ्याप्प्रातिपदिकात् सम्भूते इत्येतस्मिन्नर्थे यथाविहितं प्रत्ययो भवति। अवक्लृप्तिः [3]प्रमाणानतिरेकश्च [4]सम्भवत्यर्थः इह गृह्यते, नोत्पत्तिः सत्ता वा, जातभवाभ्यां[5] गतत्वात्। स्रुघ्ने सम्भवति स्रौघ्नः। [6]माथुरः। राष्ट्रियः॥

कोशाड् ढञ्। (४२/१४१७)

कोशशब्दात् ढञ् प्रत्ययो भवति तत्र सम्भूते इत्यस्मिन् [7]विषये। अणोऽपवादः। कोशे [8]सम्भूतं कौशेयं वस्त्रम्। रूढिरेषा, तेन क्रिमौ न भवति, [9]खड्गकोशाच्च॥

कालात् साधुपुष्प्यत्पच्यमानेषु। (४३/१४१८)

तत्र इत्येव। कालविशेषवाचिभ्यः सप्तमीसमर्थेभ्यः साध्वादिष्वर्थेषु यथाविहितं प्रत्ययो भवति। हेमन्ते साधुः[10]हैमन्तः [11]प्राकारः। शैशिरमनुलेपनम्। वसन्ते [12]पुष्प्यन्ति वासन्त्यः [13]कुन्दलताः। [14]ग्रैष्म्यः पाटलाः। शरदि पच्यन्ते शारदाः शालयः। ग्रैष्मा यवाः॥

उप्ते च। (४४/१४१९)

तत्र इत्येव, कालात् इति च। सप्तमीसमर्थात् कालवाचिनः प्रातिपदिकात् उप्ते[15]ऽर्थे यथाविहितं प्रत्ययो भवति। हेमन्ते उप्यन्ते [16]हैमन्ता यवाः। ग्रैष्माः व्रीहयः। योगविभाग उत्तरार्थः॥

आश्वयुज्या वुञ्। (४५/१४२०)

[17]आश्वयुजीशब्दात् वुञ् प्रत्ययो भवति उप्तेऽर्थे। ठञोऽपवादः। आश्वयुज्यामुप्ताः आश्वयुजकाः माषाः। [18]अश्विनीभ्यां युक्ता पौर्णमासी आश्वयुजी। अश्विनीपर्यायोऽश्वयुक्शब्दः॥

---

1. एव नास्ति फ. ह. 2. ङ्याप्प्रातिपदिकात् नास्ति फ. 3. प्रमाणातिरेकश्च फ. 4. संभूतः फ, सम्भूतार्थः ह. 5. एव इत्यधिकम् फ. 6. माधुरः ड. 7. अर्थे ह. 8. सम्भवं क. 9. खड्गकोशाद् वा ब. 10. हैमतः ब, हैमनः ब. क. इ. ह. 11. प्रावारः ब. क. ड. इ. फ. ह. 12. पुष्पन्ति ब, वसन्तेषु पुष्पन्ति क. 13. वनलताः ह. 14. ग्रैष्म्याः ब. 15. अर्थे नास्ति ब. 16. हैमनाः शालयः ब. इ. ह. 17. तत्र इति [illegible]मर्थात् इत्येव इत्यधिकम् क. इ. 18. अश्वयुग्भ्याम् ब, अश्विन्या ड.